

Сал' ненкытъ и двѣтъ.
Азъ по мирджанени зрънца
Съ уста ще ги погладѣжъ,
Ще знаѣтъ само двѣ сърдца,—
Хортъ не ще извадижъ.

Борба за цалувка.

Слушай, молижъ, дай ми волижъ

Салтъ веднѣжъ.

— Стой, не; ... чакай. — Сжсъ, не крябай,

— !! Тамъ не дрѣжъ,

— Ухъ паква си! Що са-оплаши?

— Ахъ не дѣй.

Ша чуй мама, че смы двама ...

— Тя кждѣ-й? —

Ей ѣж горѣ ... ша отворижъ

— Цѣ да не си.

Идижъ ей ма. — Стой не дѣй ма:

пѣй че си!

— За хатѣръ си. — Ба добѣръ си!

— Чакай пакъ.

— Шѣ та блѣснѣжъ. — Ша откѣснѣжъ.

— Амчи какъ.

— Шѣ та стиснѣжъ. — Азъ шѣ писнѣжъ.